Fomentar el talent

Les places d'estudis superiors en art dramàtic es triplicaran amb 3 nous centres a Sitges, Sant Cugat del Vallès i Salt, que s'uneixen a Eòlia i a l'Institut del Teatre

Un instant de 'Kamuyot' d'IT Dansa, al Grec de l'any passat Foto: JOSEP AZNAR.

Els centres que poden impartir estudis superiors de dramatúrgia, interpretació i autoria a Catalunya es multiplicaran per tres. De les 96 places que oferia, fins l'any passat només l'Institut del Teatre, es passarà, amb només tres anys, a 326 places de primer curs. En un mercat d'oferta i demanda és lògic que s'amplïi el nombre de places que acullin futurs professionals de les arts escèniques, vista la gran demanda i la, fins ara, limitadíssima oferta. Des de les escoles es vol potenciar el talent dels seus alumnes.

Una raó per entendre perquè hi ha tants pocs centres que poden impartir estudis de grau d'arts és la rigidesa del Ministeri d'Educació i també del Departament d'Universitats. Només un exemple, després d'anys de negociar, han aconseguit que els estudis de grau convalidin amb Estudis d'Espai Europeu, però en canvi, no apareixen reconegudes en els estudis de grau que recull la llei estatal. A l'Estat espanyol, a diferència d'altres països europeus, "els estudis d'art de grau estan als llimbs", lamenta el director general de l'Institut del Teatre, Jordi Font. I és que, opina, les arts (a excepció de Belles Arts) encara pateixen de la inèrcia d'aquell temps en què els comediants s'enterraven fora del cementiri. El futur centre ESART, a Salt, que vol impartir un grau en arts escèniques, està pendent de l'Agència de Qualitat. Segons el director d'ERAM, Miquel Bisbe, tot i que les institucions veuen de bon ull aquest centre, l'AQU Catalunya els ha denegat per falta de tradició universitària.

El projecte es tornarà a enviar a la mateixa agència per exclamar que, en tot, sempre hi ha una primera vegada. El pla d'estudis el va elaborar el director Xavier Albertí (poc abans de ser nomenat director del TNC). Cal advertir que els estudis d'art no són compatibles amb les condicions que estableix, de manera generalista, la llei d'ordenació universitària: "Les ràtios en estudis musicals, per exemple, poden ser d'un mestre per cada alumne, i això, "en algunes universitats no es pot ni plantejar". Eliminar aquestes ràtios implicaria perdre qualitat en la formació, evidentment. Àustria és el paradigma de les escoles en què els professionals reconeguts tenen dret i prestigi per impartir classes als alumnes. A l'estat espanyol, no es concedeix aquesta capacitat formativa, si és que els professionals no tenen de la formació adequada per a ser professor universitari. Font celebra que, finalment des de la Ley Orgànica de Educación, la LOE del 2006, s'ha reconegut el valor imprescindible per als graus de les arts: "ja podem ser enterrats en sagrat", conclou metafòric.

L'Institut del Teatre i l'escola Eòlia (des d'aquest mateix curs) tenen el vistiplau per atorgar títol oficial en art dramàtic amb el vistiplau del Ministeri i el Departament d'Ensenyament. Són estudis superiors que convaliden amb l'Europa del pla de Bolonya.

Diferent és el cas que es preveu a Sitges i també a Sant Cugat del Vallès, que acreditaran el títol a Anglaterra. Es tracta de dos projectes bessons. I és que, segons denuncia Xavier Chalé, director general del grup Montcau, "a l'any 2010 després d'haver fet unes grans inversions a 'Ajuntament de Sitges, per problemes polítics esdevinguts per l'anterior alcalde i el seu equip, conjuntament amb la competència deslleial del nostre exexecutiu Giles Auckland (contractat com a alt directiu per Grup Montcau des de l'any 2008 fins al 2011), el nostre projecte universitari ha tirat endavant a Sant Cugat del Vallès amb nom d'ESART". Chalé adverteix que Auckland, "qui

evidentment té temes jurídics pendents amb nosaltres", ha desenvolupat una nova proposta formativa que s'ha convertit en l'Institute of the Arts Barcelona, presentada fa unes setmanes oficialment. Si a Sant Cugat del Vallès, ESART University, dirigida per Arthur Bernstein, està adscrita a la BATH SPA University del Regne Unit per desenvolupar vuit llicenciatures en grau d'arts escèniques oficials del Regne Unit i cinc postgraus també oficials, L'IAB de Sitges s'ha associat amb la Norwich University of the Arts (NUA). Al consell directiu de l'IAB hi consta també el director general de la Liverpool Institute for Performing Arts (LIPA) amb Paul Mc Cartney com a benefactor principal i cofundador, com també el de la Rose Bruford College de Londres. Tots els títols tenen el mateix valor, es donin a Anglaterra o a Catalunya, encara que sigui diferent el pla d'estudis.

El director general de l'Institut del Teatre, Jordi Font, no està excessivament preocupat per la possible competència, "benvinguda sigui". Sí que apunta que l'Institut del Teatre continua sent l'únic centre públic i el que té el preu més competitiu (uns 2.300 euros per curs). Els privats tenen la frontera dels 5.000 euros per curs. Els centres privats, com en els centres anglosaxons, plantegen un "engrandiment dels terrenys d'aterratge dels graduats en art dramàtic, no únicament és l'escenari", argumenta Font. Bisbe pensa en positiu: "Ser més massa crítica és positiu." Els posiciona millor, per exemple, en el mercat internacional. Fortià Viñas, membre de l'equip directiu de l'escola Eòlia, confia amb el sistema propi d'ensenyament del centre, que és un tret distintiu, opina: Hi posa un exemple: "Hi ha alumnes que prefereixen estudiar claqué a l'Eòlia que no pas a una escola dedicada exclussivament perquè els genera més confiança. . Eòlia també interessa per la seva vessant internacional: s'hi estudien intercanvis amb escoles d'Alemanya, l'Estat francès o Anglaterra; "això els dóna molta vida", celebra Viñas.

L'Institut del Teatre, que enguany celebra el centenari, fa temps que està construint un camí més viable per a la dansa. Hi ha una atenció dedicada des de primària (amb el CEIP Oriol Martorell). El batxillerat artístic, es fa al mateix Institut del Teatre, tot i que cal superar una prova d'accés. El camí natural d'aquests nois i noies són un segones proves d'accés per a l'IT Dansa. Aquesta companyia ja ha catapultat uns 120 ballarins arreu del món en els 15 anys d'existència. Només s'hi poden estar dos anys. El superior de dansa (coreografia o pedagogia) permet completar l'itinerari formatiu, sempre a un peu del professional.

I al mercat?Ben diferent pot ser la mirada si es té en compte la dificultat de trobar un camí estable dels que s'han graduat en interpretació, autoria i direcció. L'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (AADPC) ja advertia el 2010 a través de l'estudi sociolaboral dels directors d'escena a Catalunya que, per exemple, el 43,4% no havien estrenat cap producció en el darrer any. Però és que el 23,1% no ho havien fet en els dos últims anys i encara un 19,23% no havien estrenat res en tres anys. El 80% dels director declaraven no poder viure de la direcció escènica, i per això, el 90% són pluriempleats amb altres labors vinculades habitualment al sector artístic.El teatre és una eina que serveix per mediació, per a treballar la inclusió social, que té utilitat en el camp psicològic i social. Són camps als que els graduats han de tenir-hi accés per al bé de la comunitat. Efectivament, el president de l'AADPC, Joan Maria Gual, també aventurava la necessitat que aquell gran nombre de directors graduats però sense feina a escena pogués resituar-se en els crèdits de teatre dels instituts, per exemple, un altre camp que està vetat, a hores d'ara per la reguladíssima i arbitrària LOE.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-03-2013 Pàgina 46
-El Punt Avui. Edició Nacional 27-03-2013 Pàgina 26

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/631847-fomentar-el-talent.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss